

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Baconi Baronis de Verulamio, Vice-Comitis S.
Albani, Summi Angliæ Cancellarii, Opera omnia, Quæ
extant: Philosophica, Moralia, Politica, Historica ...**

Bacon, Francis

Francofurti ad Moenvm, 1665

XLVIII. De Studiis, & Lectione Librorum.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10497643-5

XLVII.

DE SUPPLICANTIBUS.

Suscipiuntur complura Negotia & Inventa mala; & Petitiones private bonum corruptum publicum. Suscipiuntur etiam complura Negotia in se bona, sed animo non bono: intelligo, non solum corrupto, sed etiam callido; absque ulla perfidie di Negotij intentione. Non defunt, qui Petitiones in manus tuas recipiunt, & operam avide pollicentur, quibus tamen, ut cum effectu procedant, cura non est: verum si animadvertant, rem aliorum conatus successuram, ipsi quoque gratiam aucupabuntur; aut certe mercedem aliquam secundariam captabunt, aut denique Supplicantis spes, dum negotium veritutem, in usum proprium convertent. Alii Petitiones amplectuntur, eo solum animo, ut negotiis aliorum, que simul tractantur, impedimenta injiciant: vel ut aliquid obiter deferant & informent, cujus alias prætextum idoneum parare non potuerint; de Petitione ipsa, cum sibi hoc modo consulerint, nihil solliciti: vel generaliter, ut per aliorum negotia negotiis suis pontem sternant. Imo & alii tam mala fide agunt, ut Petitiones suscipiant consilio deliberato eos destituenti, quod Competitori aut Adversario gratificantur.

Certe si quis rem perpendat, comitarur omnem Petitionem ius quoddam, vel æquitatis, si sit petitio Justitiae; vel meriti, si sit petitio Gratiae. Si quem moveat inclinatio propria, ut parti iniquiori favet; in causa Judiciali, utatur potius auctoritate sua, ut rem componat, quam ut obtineat. Si quem moveat inclinatio propria, ut favore suo minus meret, impetrat, in Causa Gratiae; abstineat saltem ob omni calumnia, & maledicetia, & in melius merentem. Petitiones, quas ipse non fatis intelligis, Amico alicui fido & sagaci demanda; qui referat, in ejusmodi sunt, quas salvo honore promovere possis: verum prudenti & anxi judicio Amicus ille diligendus; alias quidlibet tibi imponet Supplicantes, his temporibus, adeo mora & procrastinationibus cruciantur, ut Veracitas & Candor, vel in negotium primitus recusando; vel in successum ejus quallem animo simplici referendo; vel in gratiam non ultra quam pars est captando; res facta sit non solum laudabilis, verum etiam gratiola. In Petitionibus Gratiae, prima Petitionis oblatio, nullius debet esse momenti; Eo usque Supplicantis fides, in re illa patefacienda, valere posuit, ut si notitia ejus aliunde quam per eum haberet non potuisse, hoc ei fraudi non sit, sed potius remuneretur. Valorem ejus, quod petitur, ignorare, imperitia quædam est; non fecus ac, æquitatem ejusdem oscitante prætervehi, malam arguit conscientiam. Petitiones sedulo occultare, non modicum prodest ad obtainendum; Spes enim jaçere, Competitorum licet alios detergere possit, alios tamen acuet, & excitabit. Verum temporum opportunitates, ante omnia, in Petitionibus valent. Temporum, inquam, non tantum respectu eorum, in quorum potestate positum est, Petitiones vel rejicere, vel concedere; verum etiam respectu eorum, à quibus juste metuendum, ne se illis opponant. Is delectu ejus cui Petitionis tua curam demandes, respicias magis aptitudinem, quam amplitudinem; atque eum potius adhibe, qui paucioribus negotiis se immisceret, quam qui omnia amplectitur. Dene-

gata Petitionis iteratio concessioni ipsi quandoq; equipollent; modo quis se, nec animo dejectum, nec male affectum, ostendat. *Iniquum petas, ut e quum feras;* Regula non mala, ubi quis gratia floreat: Alias enim consilium foret, gradibus quibusdam, ad id quod petis, ascendere, & aliquid saltēm impetrare: Qui enim in principio, Supplicantis erga te studium amittere non dubitas; et in fine, & studium Supplicantis & beneficium, prius collatum, simul amittere non sustinebit. Nihil tam leve videtur, quam viros præpotentes de Literis suis interpellare; cum tamen, si Litera illa in causis minus honestis & justis volente, tantum de existimatione scribentis depereat. Non inventur in Rebus publicis perniciosus hominum genus, quam generales isti Petitionum Concinnatores, Etenim pestes plane sunt & lues negotiorum publicorum.

XLVIII.

DE STUDIIS, ET LECTIONE

LIBRORUM.

STUDIA & LECTIONES LIBRORUM, aut Meditatio-
num voluptatis, aut Orationis ornamento, aut Negotiorum subdilio inserviūt Uſus eorum, quatenus ad voluptatem, in secessu & otio inprimis percipitur: Quatenus ad Orationis ornamenta, in sermone tam familiari, quam solenni, locum habet: Quatenus vero Negotiorum subsidium, huc spectat, ut accuratiore judicio res & suspician-
tur & disponantur. Etenim homines, rerum gerendarum gnosi, ad negotia exequenda idonei fortal-
sunt; & in specialibus judicio non malo utun-
tur: verum Consilia de Summis rerum, corumque
Inventio & Administratio recta, felicis à Literis
promanant. Temporis nimium in Lectione &
Studii terere, speciosa quædam socordia est; illidem ad Ornatum mollius abuti, affectatio mera est, quæ se ipsam prodit: De rebus autem, ex Regulis Artis judicare, Scholam omnino sapit, nec bene succedit. Naturam Literæ perficiunt, ab experientia autem ipsæ perficiuntur. Dotes enim naturales, instar plantarum sunt, sponte provenientia, que culturam & falcam artis desiderant: Literæ, è contra generalia nimis præcipiunt, nisi ab experientia determinantur. Callidi Literæ conte-
mnuunt; simplices admirantur; prudentes, opera earum, quantum par est, utuntur. Neque enim Literæ verum sui ultimè sat is edocent; Sed hec res prudenter quædam est, extra eas & supra casas sita, obseruatione tautum comparata. Libros non legas a-
nimō contradicendi, & disputationum prælitis cō-
certandi; neque rursus omnia pro concessis acci-
piendi, aut in verba auctoris jurandi; neque deniq; in sermonibus te venditandi; sed ut addiscas,
ponderes, & judicio tuo aliquatenus utaris: Sunt
Libri, quos leviter tantum degustare cōvenit; sunt
quos deglutire, cursumque legere oportet; sunt de-
nique, sed pauci admodum, quos ruminare & dige-
re par est: Hoc est, Libri quidam per partes ta-
tum inspiciendi; alii perlegendi quidem, sed non
multum temporis in illidem evolvendis, insumen-
dum; alii autem pauci diligenter evolventi, & ad-
hibita attentione singulari. Invenies etiam Libros
haud paucos, quos per alios, & vicaria opera, lege-
re sufficiat, eorumq; compendia tantum defumere. Verum hoc fieri nolim, præterquam in Argu-
mentis humilioribus, & Auctoriis minoris pre-
iii:

iii: Alias enim *Libri* (ut sic dicam) distillati, instar aquarum distillatarum, quas vulgo mercantur, erunt penitus insipidi. *Lectio* copiosum reddit, & bene instructum; *Disputationes* & *Colloquia* promptum & facilem; *Scriptio* autem, & *Notarum collectio*, per lectorum animo imprimit, & altius figit. Itaque si quis in *notando* segnis sit, aut fastidiosus, memoria illi opus est bona: si *Colloquia* se non exercitat, requiritur ei ingenium promptum; si in legendendo parcus sit, hoc solum relinquitur, ut artificio quoquam utatur, quo videatur ea scire quae nescit. *Historiarum lectio* prudentes efficit; *Poetarum*, *ingeniosos*; *Aries Mathematica* subtilitatem donant; *Naturalis Philosophia* judicium profundum parit; *Moralis* gravitatem quandam morum conciliat; *Dialectica* & *Rhetorica* pugnacem redundat, & ad contentiones acarem, *Abeunt* (ut ait ille) *studia in mores*. Quin & vix occurrit, in intellectu, impedimentum aliquod insitum, aut naturale, quod non *Studio* quoquam idoneo emendari & cedolari possit: Quemadmodum morbi corporis, exercitii quibusdam propriis, levare possint. Globulorum lufus calculo & reribus salubris; Sagittatio pulmonibus & thoraci; Lenis deambulatio ventriculo; Equitatio capiti, & similia. Eodem modo, si cui sit ingenium vagum & volucere, *Mathematicas* incubat: In demonstrationibus enim *Mathematicis*, si mens vel minimum aberret, de novo incipiendum est: Si cuiquam ingenium sit minus aptum ad rerum differentias & distinctiones cruendas, ad *Scholasticos* se conferat; illi enim *Cumini Sectores* sunt: Si quis ad transversum ingenii segnis sit, nec alia in aliorum probationem, & illustrationem, accersere, & arrigere dextre, noverit, Jure Conulitorum Casus evolvat: Ad eò ut singuli intellectus morbi, ex *Literis*, medicinas proprias comparare sibi possint.

XLIX.

DE FACTIONIBUS.

Plurimi Opinionem minime sanam foverunt; Hanc nimis: Principi in Status sui administratione, & Viro magno, in actionum suarum directione, ad *Factiones* qua invaluerunt, præcipue respiciendum; Atque hanc principalem prudentiam partem esse: Cum è contra facultas hæc prudentia quam maxime vigeat, vel in disponendis rebus, quæ ad omnes sine discrimine pertinent, & in quibus homines diversarum *Factionum* coœuntur, vel in palpandis, conciliandis, & tractandis singulis. Neque tamen affero, *Factionum* debitam considerationem esse negligendam. Humilioris fortunæ viri, cum in ambitu sint, alicui parti adhærere debent; verum potentioribus, & jampridem honorem adeptis, consultius est, & quos se præstare, in neutrā partem propendendo. Quin & in ambientibus ita caute adhærere, ut videatur quis alter ex partibus addictus, & tamen parti adversa minime odiosus, viam quandam sternit ad honores, per medium *Factionum*. *Factio* inferior, & debilior, in conjunctione plerunque firmior, & constantior: Et non raro observari poterit, paucos, qui obfiniti & pertinaces sint, *Factionem* numerosiore, sed tamen moderatam, in fine defatigare, & depellere. *Factionum* altera postquam extincta fuerit, illa quæ manet, in *Factiones* novas disrumpitur; Veluti, *Factio Luculli* & *Optimatum*, ad tempus aliquod, se in satis magno vigore, contrafa-

ctionem *Pompeji* & *Cesaris*, sustinuit; Verum postquam Auctoritas Senatus & Optimatum deprimitur, *Factio* ipsius *Cesaris* & *Pompeji*, in partes propediem scissa est. Similiter, *Factio Antonii* & *Ostaviani* *Cesaris*, contra *Brunum* & *Cassum*, ad tempus aliquod duravit; sed deletis Copiis *Bruni* & *Cassi*, *Antonius* & *Ostavianus*, cum partibus suis, paulo post dissoluerunt. Exempla hæc (dices) ad *Factiones Bellicas* spectant. Sed idem in *Factionibus privatis* tenet. Itaque, in *Factionibus* qui secundas ante tenebant, *Factione* scissa, sepius primas tenent. Contratamen, haud raro, potestate omni excidunt: Complures enim in oppositione tantum valent; qua cessante, actum deveniunt inutiles. Observatu dignum, quod saepe evenit; plurimos nimirum, postquam voti compotes fint, & in dignitate quam ambierunt collocati, continuo se applicare contrarie *Factiones*: existimantes forsitan, sed de alterius *Factionis* affectu & studiis jamdudum certos esse; itaque ad Amicos novos conciliando se comparare. Proditor in *Factionibus* plerunque rem obtinet; Postquam enim res diutius, tanquam in æquilibrio, suspensa hæsissent, tum demum unius elicujus in partes contrarias transitio victoriam refert; in eumque gratia omnes cumulate. Indifferens illa inter partes processio, neutri inclinando, non semper ab animo moderato procedit; sed à consilio callido: quandoquidem proximus sibi quisque sit, atque ex utraque *Factione* utilitatem demere speret. Certe in *Italia*, in suspcionem incurrit Papa; de quo vox illa in vulgus volitat: *Patre commune*. Tum etiam in signum trahitur, *Papam* illum, omnia ad familiæ suæ amplitudinem referre, in animo habere. *Regibus* imprimis cavedendum est, ne *Factioni* alicui Subditorum suorum se ex professo adjungant: *Liga*, enim *Confederatio*nis, intra Statum quempiam, *Monarchiis* semper exitiales: Siquidem obligationem introducunt obligatione ipsa *Imperi* validiorē, atque *Regem* constituant, tanquam unum ex nobis: Id quod cernere erat in *Liga Francia*. Cum *Factiones*, manu forti, & palam, concertant, signum est imperii, in *Regibus* labentes: multumque præjudicat ipsorum & auctoritati, & negotiis. Motus *Factionum*, sub *Regibus*, similes esse debent motibus (ut *Astronomi* loquuntur) *orbium inferiorum*: qui suos habent motus proprios, sed interim, conversione *Primi Mobilis*, cum obsequio circumferuntur.

L.

DE CÆREMONIIS CIVILIBUS,

ET DECORO.

Qui *Realis* solummodo est, ei multa virtute operus duco: Sicut Gemma, quæ sine ornamento omni inseritur, è purissimis & nitidissimis esse debet. Verum, si quis diligenter animadvertis, fit in laude, quod sit in lucro: Obtinet enim Proverbium illud: *Lucra levia crumenam efficere gravem*. Siquidem, lucra levia frequenter redeunt, cum majora ratius se offerant. Similiter, verissimum est, virtutes exiguae magnas conciliare laudes, quia perpetuus earum usus est: tum in observationem Hominum incurrit: Cum è contra, virtutis alicujus magnæ exercenda occasio, raro admodum obtingit. Itaque ad famam & existimationem alicujus multum juvat, & (quemadmodum